

Sneeuw witje
en de
zeven Kerstmannetjes

een vrolijke kerstmusical

tekst en muziek: Jan de Waard
© 2013 *Het Verkeerde Beentje, 's-Hertogenbosch*

Rollen, spelers, aantal tekstbeurten, zangsolo, aanwezigheid in scènes:

Rol	gespeeld door:	beurten	solo	1	2	3	4	5	6
1. Sneeuwvitje		35	x	x	x	x	x	x	x
2. Koning		22		x					x
3. Stiefmoeder		21		x					x
4. Lakei		6		x		x			x
5. Mr. Wolf		19			x				x
6. Mevr. Wolf		15			x				x
7. Oma		8			x				x
8. Jager		31				x	x	x	x
9. Verteller		7				x	x		x
10. Tom 1		24				x			x
11. Tom 2		20				x			x
12. Jozef		5				x			x
13. Maria		4				x			x
14. Kerstman Krelis		6					x	x	x
15. Kerstman Kelly		4						x	x
16. Kerstman Kevin		5						x	x
17. Kerstman Kerrie		5						x	x
18. Kerstman Kees		8					x	x	x
19. Kerstman Kes		5						x	x
20. Kerstman Ken		7					x	x	x
21. Koor					x	x	x	x	x

De vormgeving:

Het Hof is een gouden stoel en wat slierten makkelijk weg te halen kerstversiering.

De keuken van de familie Wolf is een tafel en wat rieten mandjes met kruiden en flesjes.

De Noordpool is een leeg toneel.

Het huis van de Kerstmannetjes is een aantal krukjes, stoeltjes of bankjes en een nepvuurtje.

De kleding:

Die mag uitbundig. Alle figuren dienen goed herkenbaar te zijn.

De jager dus in het groen, met hoedje.

De wolven moeten er ook zoveel mogelijk als wolven uitzien, qua hoofd.

Tom en Tom gaan perfect identiek gekleed, liefst in korte broek (ondanks de kou)

De Verteller ziet er uit als een snel zakenmannetje of -vrouwtje.

De zang:

Er is bewust voor gekozen met koorzang te werken. Dat hoort bij Kerst. Alleen het beginlied is een solo.

Maar ook dat kan natuurlijk met z'n allen gezongen worden. Die keuze is aan u.

SCÈNE 1: HET SLECHTE NIEUWS.

Aan het Hof. Sneeuwwitje is bezig kerstversiering op te hangen. Ze staat op een gouden stoel, die door de Lakei wordt vastgehouden (voor de veiligheid). Ze zingt daarbij een lied.

TRACK 5

Sneeuwwitje: Het is al bijna Kerstmis dus de Kerstman komt eraan
wat zal ik nu eens in mijn sokje vragen
geen nieuwe koets, daar heb ik er al zeventien van staan
geen dure jurken met brokanten kragen
als je al zoveel hebt valt het bepaald niet mee
oh, lieve Kerstman in je mooie arrenslee

Het is al bijna Kerstmis en de bomen geven licht
en in de keukens zijn de koks aan 't koken
de huizen zijn verwarmd en extra vrolijk ingericht
je ziet op menig dak een schoorsteen roken
in elk gezin is 't deze dagen pais en vree
oh, lieve Kerstman in je mooie arrenslee

De Koning en Stiefmoeder komen op en luisteren mee. Ze kijken niet blij. Ze hebben slecht nieuws.

Koor: Het is al bijna Kerstmis, het geluk is overal
en iedereen is aardig en welwillend
je voelt de nieuwe hoop en veel vertrouwen bovenal
er zijn geen ruzies meer en geen geschillen
en straks zitten we samen aan het kerstdiner
oh, lieve Kerstman in je mooie arrenslee

Koning: Sneeuwwitje. Ga eens zitten. We moeten je iets vertellen.

De Lakei zet de stoel in het midden vooraan en gaat daarna in een hoek dienstbaar staan zijn. Sneeuwwitje gaat zitten. Ze ziet aan de gezichten dat het menens is. De Koning en Stiefmoeder gaan aan weerszijden van de stoel staan.

Stiefmoeder: (*schijnheilig*) En dat doen we met pijn in het hart. Ook al ben ik dan je stiefmoeder en ook al ben ik in en in gemeen, dit doet zelfs mij verdriet.

Koning: Jij gemeen? Maar Suikerklontje, je bent de liefste vrouw van het sprookjesbos! En de mooiste!

Stiefmoeder: (*lief*) Naar jou toe wel, Korhoentje van me. (*hard*) Maar Sneeuwwitje weet wel beter.

Koning: Oh, dan is het goed. Ik schrok al!

Sneeuwwitje: Maar wat is er dan? Wat moeten jullie me vertellen. Krijg ik een broertje? Of een zusje?

Stiefmoeder: (*zuchtend*) Was het maar waar. Een baby'tje!

Koning: Oh, nee! Het is nóg erger. Maar ik weet niet hoe ik het moet zeggen. Kijk. De....eh....dinges, je weet wel.....eh...

Stiefmoeder: Zeg het nou maar!

Koning: Oh, wat is dit moeilijk!

Stiefmoeder: (*neemt het initiatief over*) Het gaat over de Kerstman.

Sneeuwwitje: Iets ergs over de Kerstman? Wat zou dat kunnen zijn? Is hij ziek? Kan hij niet komen?

Koning: Nog erger.

Sneeuwwitje: Hij is toch niet.....Ik bedoel.....Nee!!!.....Zeg dat het niet waar is!!

Stiefmoeder: Dood? Nee hoor. Dat kan trouwens ook helemaal niet. Om dood te zijn moet je eerst bestaan.

Koning: Precies. En daar zit dus het probleem. Hij bestaat niet.

Stiefmoeder: *(tot Koning)* Hèhè, dat is eruit. Was dat nou zó moeilijk?

Sneeuwitje: Ho, stop. Even terug. De Kerstman bestaat niet? En wie is dan die dikzak met die baard die hier elk jaar kadootjes komt brengen. En die de hele tijd 'Hohoho' loopt te roepen. Of heb ik me dat soms al die jaren lopen inbeelden?

Koning: Dat was oom Harold, lieverd. Verkleed. En die is nu dus dood. Vandaar.

Stiefmoeder: En wij hebben geen zin om iemand anders te gaan lopen zoeken die net zo gek is als Harold.

Koning: Een mooie gelegenheid dus om je de waarheid te vertellen. De Kerstman bestaat niet. Hééft nooit bestaan en zál ook nooit bestaan.

Stiefmoeder: Sneeuwitje, luister! De Kerstman is een sprookje! En jij gelooft, hoop ik, toch niet in sprookjes?

Koning: Precies. Een sprookje. En nog een slecht sprookje ook.

Stiefmoeder: Geen opbouw, geen spanning, geen karakterontwikkeling, niks.

Koning: Een flutsprookje.

Sneeuwitje: *(woedend)* Het is niet waar! Jullie liegen!! Hij bestaat wel!! Hij is de liefste man van de wereld!

Stiefmoeder: Daar was ik dus al bang voor. Ze schiet in de ontkenning.

Koning: Nou ja, het valt 'r natuurlijk ook wel rauw op d'r dak.

Stiefmoeder: *(sluw)* Sneeuwitje, luister. Als je ons niet gelooft, ga het dan bij de burens vragen.

Koning: Goed plan! Vraag het aan de burens. Dan hoor je het ook van een ander. Misschien helpt dát.

Sneeuwitje: Wedden dat die zeggen dat ie wél bestaat! Natuurlijk bestaat ie! Wacht maar. Ik zal het bewijzen!

Sneeuwitje gaat af. Boos maar vastberaden.

Koning: Poepoe. Volwassen worden valt nog niet mee.

Stiefmoeder: *(beetje samenzweerderig richting publiek)* Ze gaat naar de burens. Mooi. Mooi.

Koning: Zeg Dropje. Zullen we boven een potje gaan Rummikuppen? Zin in!

Stiefmoeder: Vooruit dan maar weer. *(beetje stiekem richting publiek)* Zo lang het nog duurt.

TRACK 5

De stoel wordt mee afgenomen. De kerstversiering verwijderd. Er wordt een tafel neergezet met daarop een grote braadslee, waarin Oma komt te zitten. Her en der op de grond worden rieten mandjes met kruiden en flessen neergezet.

SCÈNE 2: BIJ DE FAMILIE WOLF.

Mr. Wolf en Mevr. Wolf zijn in de keuken Oma aan het marinieren. Dat komt er op neer dat Oma in een braadslee zit die op tafel staat en de Wolven kruiden over haar heen strooien. Die kruiden zitten in rieten mandjes die over het speelvlak verspreid staan. De azijn en olie natuurlijk in mooie flessen. De wolven en Oma zingen het lied mee.

TRACK 5

Koor:

Een plukje koriander
een scheutje wijnazijn
wat versgemalen peper
hoe lekker kan iets zijn

olijfolie en mosterd
voorzichtig, niet te veel
en deze keer geen knoflook
maar wel wat pijpkaneeel

vergeet ook niet de uitjes
een handjevol voldoet
en uiteraard wat gember
dat geeft een vleugje zoet

(Sneeuwwitje komt binnen)

wat blaadjes kamperfoelie
een takje majoraan
en dan de hele handel
twee dagen laten staan

zo maken we van grootmoe
een verrukkelijk diner
en wil je weten hoe het smaakt
eet dan een hapje mee

(i.v.m. demoversie niet de volledige tekst van deze scene)

SCÈNE 3: OP NAAR DE NOORDPOOL

De Lakei doet Sneeuwwitje uitgeleide. Er staat een koffer klaar en een slee, waarop Sneeuwwitje klaar zit, warm aangekleed. Ze heeft een zweepje in haar hand. De jager gaat de slee trekken en staat ook klaar. Hij heeft een heupflesje in zijn zak, waaruit hij af en toe een slokje neemt.

Lakei: Uw vader, onze Koning, laat weten dat hij, vanwege het landsbelang, helaas geen tijd heeft om uwe Hoogheid uit te zwaaien. En uw stiefmoeder zou wel willen, maar ze had een afspraak bij de schoonheidsspecialiste die ze echt onmogelijk kon afzeggen. Dus neem ik, Lakei eerste klas, de honneurs maar even waar.

Ahum.....Geliefde Prinses Sneeuwwitje. Hoogheid. Nu u op het punt staat.....

Jager: Moet dit echt?

Lakei: Nee, maar anders heb ik helemáál weinig tekst.

Jager: Heb je mij al wat horen zeggen dan?

Lakei: Laat me nou gewoon even..... Ahum....Hoogheid. Ik heb warme kleren voor u ingepakt en genoeg eten en drinken voor de hele reis. *(de jager neemt een slokje)* En een folder van een speelgoedwinkel. Daar staan duidelijke foto's van de Kerstman in. Dat zoekt makkelijker. Neem onderweg goede hotels en zorg voor genoeg slaap. De jager trekt weliswaar de slee maar u mag hem niet slaan met de zweep.

Jager: Dat zou er nog bij moeten komen!

Lakei: De Noordpool is in het Noorden. Dat is dus niet zo moeilijk te vinden. Gewoon die kant op, *(wijst in looprchting)* dan kom je er vanzelf.

Jager: Kan niet mis gaan. Mogen we?

Lakei: Behouden vaart, goede reis, toffe tocht en stuur vooral een kaartje.

De Lakei stapt opzij en zwaait nog even. De jager gaat lopen. Aangezien hij rolschaatsen aan heeft en de slee niet vooruit komt blijft dat lopen mooi 'sur place'. Tijdens het lied neemt de jager nog een slokje.

TRACK 5

Koor: Sneeuwwitje en de Jager vertrekken nu dus echt
ze gaan door weer en wind, ze gaan naar 't noorden
en onderweg wordt er niet al te veel gezegd
de Jager is een man van weinig woorden
ze gaan over de velden, ze gaan door 't enge woud
en omdat het december is is het ontzettend koud
ze gaan soms over wegen, maar soms ook over 't ijs
en al met al is het toch wel een heel erg lange reis
Sneeuwwitje en de Jager maken van alles mee
maar dat is logisch als je zover reist al op een slee

De Verteller komt op. De jager blijft lopen.

Verteller: U vraagt zich misschien af: wie is dat nou weer? Nou, ik ben de Verteller. Kijk. Zo'n reis naar de Noordpool duurt dagen, zo niet weken. En een kerstmusical maar veertig minuten. Dat past niet. Dus moeten we een beetje door de tijd heen springen. Als het ware. En daarvoor is 'De Verteller' uitgevonden.

Jager: Schiet jij nou maar op! Kletsmeier! Ik krijg kouwe voeten.

Verteller: Ik zeg dus dingen als: na zeven dagen zwoegen door de sneeuw kwamen Sneeuwwitje en de jager aan in Denemarken.

Jager: Sla Denemarken maar over. Daar is niks gebeurd. Zweden!

Verteller: Jaja, rustig.

Jager: Luister eens hier, babbelkous. Jij bent ingehuurd om tijd te winnen, maar....

Verteller: Oké! Zweden dan. Na twaalf dagen zwoegen door de sneeuw kwamen Sneeuwwitje en de jager aan in Zweden.

Verteller gaat verongelijkt af. Hij kijkt boos naar de jager.

Jager: Hèhè, die is weg. Wat een kwebbelkont!

Tom 1 en Tom 2 komen op. De jager stopt met lopen.

Jager: (zwaar geïrriteerd) Wat nou weer!!

Tom 1: Hallo. Ik ben Tom.

Tom 2: En ik ben Tom.

Tom 1: Dat klinkt raar, maar dat valt best mee.

Tom 2: Zovéél jongens heten Tom. Of Daan. Of Sem. Wij toevallig allebei Tom.

Tom 1: Als peuter denk je dat jij de enige bent met die naam. Dat er echt maar één Tom is. Jij!

Tom 1: (tot Sneeuwwitje) Wees eerlijk. Dat heb jij vast ook gedacht.

Tom 2: Want, hoe heet je?

Sneeuwwitje: Sneeuwwitje.

Het is even stil. Tom en Tom zijn van hun stuk gebracht. De jager neemt nog een slokje.

Tom 2: Misschien niet zo'n goed voorbeeld. (tot Jager) En jij? Hoe heet jij?

Jager: Jager.

Tom 1: Eh....Laat maar. Ander onderwerp. Waar gaan jullie heen?

Tom 2: En zo ja, weten jullie de weg?

Tom 1: Wij wel. Nietwaar Tom?

Tom 2: Precies Tom. Wij weten altijd en overal de weg.

Tom 1: Dat is ons werk.

Tom 2: Andere mensen de weg wijzen.

Tom 1: Zullen we jullie de weg wijzen?

Jager: Niet nodig.

Sneeuwwitje: We weten de weg.

Jager: Altijd rechtdoor. Simpel.

Tom 2: Jammer. Even goede vrienden, hoor.

Tom 1: Goeie reis verder!

Sneeuwwitje komt van de slee af. Samen met de jager gaat ze af. De slee gaat mee. Tom en Tom blijven achter. Langs de andere kant komen Jozef en een hoogzwangere Maria op. Tom en Tom gaan er enthousiast op af.

Tom 1: Hallo. Ik ben Tom.

Tom 2: En ik ben Tom.

Tom 1: Dat klinkt raar, maar dat valt best mee.

Tom 2: Zovéél jongens heten Tom. Of Daan. Of Sem. Wij toevallig allebei Tom.

Tom 1: Ik bedoel. Als peuter denk je dat jij de enige bent met die naam. Dat er echt maar één Tom is.

Tom 1: *(tot Maria)* Wees eerlijk. Dat heb jij vast ook gedacht.

Tom 2: Want, hoe heet je?

Maria: Maria.

Tom 1: *(blij)* Dat bedoel ik! En dan ontdek je dat er veel meer Maria's zijn! Duizenden Maria's!!

Tom 2: En jij?

Jozef: Jozef van Nazareth.

Het is weer even stil.

Tom 1: Ander onderwerp. Waar gaan jullie heen?

Jozef: Bethlehem.

Tom 2: Bethlehem!! Mooi! Want dan zitten jullie dus goed fout! Wat zeg ik? Hopeloos fout!

Tom 1: En wij gaan jullie eens fijn de weg wijzen.

Tom 2: Nog voorkeur voor een bepaalde stem?

Tom 1: Een vriendelijke Vlaamse vrouwenstem bijvoorbeeld?

Tom 2: Of Ernie? Van Bert en Ernie?

Maria: Doe maar iets. Als je maar opschiet want ik sta op springen!

Jozef: Is het nog ver dan?

Tom 1: Kun je wel zeggen ja. Kom. We gaan. Spring maar achterop.

Jozef en Maria springen op de rug van Tom en Tom. Tom en Tom zetten nu een heel andere stem op en praten als een TomTom-stem. Ze gaan met z'n vieren af.

Tom 2: Na driehonderd meter....neem de afslag.

Tom 1: Verderop rechtdoor op de rotonde....derde afslag.

TRACK 5

SCÈNE 4: ALLEMAAL KERSTMANNETJES!

Halverwege het lied komen Sneeuwwitje en de Jager op. Zonder slee, maar met koffer. De jager draagt die.

Koor: Sneeuwwitje en de Jager die zijn gearriveerd
in 't allernoordelijkste hoge noorden
en onderweg is er niet veel gediscussieerd
de Jager is een man van weinig woorden
ze zijn nu op de Noordpool, hier moet de Kerstman zijn
ze zien maar weinig huizen, en die zijn nogal klein
misschien aan iemand vragen, gewoon iemand op straat
'Weet u soms waar de Kerstman woont en of ie echt bestaat?'
maar er is niemand buiten, het is ook nogal koud
maar wacht, daar loopt een mannetje met een zak met hout

Verteller op. De jager gaat echter zo verschrikkelijk onvriendelijk naar hem staan kijken (armen over elkaar) dat hij besluit om het erg kort te houden.

Verteller: *(eerst blij)* Daar ben ik weer. Uw eigenste verteller, weet u nog? *(ziet de boze jager)* Nou, volgens mij is alles wel duidelijk. Noordpool. Kleine huisjes. En er loopt een mannetje met een zak hout op zijn rug. Dat is het wel zo'n beetje. Doe!

En weg is hij weer. Angstig omkijkend.

Jager: Hèhè, die is weg.

Sneeuwwitje: *(in de coulissen wijzend)* Kijk nou! Daar loopt iemand! Een mannetje met een zak op zijn rug.

Jager: Dat zal wel een zak hout zijn. Voor de open haard. Zullen we hem roepen?

Sneeuwwitje: Meneer!! Meneer!!! Mogen we u wat vragen?

Krelis komt van de zijkant op, met een volle zak op zijn rug.

Krelis: Hohoho. Wat is er meisje?

Sneeuwwitjes mond valt open van verbazing. Het is de Kerstman! Nu al hebben ze beet!! De jager pakt de folder uit de koffer en bekijkt de foto's daarin. Hij vergelijkt die met wat hij ziet.

Sneeuwwitje: Kerstman! Bent u het?

Krelis: *(lachend)* Of ik de Kerstman ben? Hohoho! Zie ik er soms uit als een Clini-clown? Tuurlijk ben ik de Kerstman! Had je iemand anders verwacht dan?

Sneeuwwitje: Yes!! Ik heb je gevonden. En nog snel ook! Ongelooflijk! Je bestaat!!

Jager: Wacht even. Wacht even. Jij lijkt helemaal niet op wat ik hier heb. *(tot Sneeuwwitje)* Kijk die neus!

Krelis: *(kijkt even mee)* Dûh! Dat is Kelly. Ons model. Die doet de folders en ander reclamewerk. Daar ben ik te lelijk voor. Ik doe de cadeaus. Het dommere sjouwwerk, zeg maar.

Ken: *(komt op)* Krelis! Wat doe je daar? Dat is mijn job! Vooruit jij. Pakjes bezorgen!

Krelis: Sorry, Ken. Je hebt gelijk. Neem jij het over dan? *(gaat snel af, 'Hoho, hoho' zingend)*

Ken: Doe ik. Hallo. Ik ben Ken, de Kerstman. Had u wat te vragen?

Jager: *(vergelijkt weer met de folder)* Jij lijkt ook helemaal niet op wat ik hier zie.

Ken: Nee, dûh! Dat is Kelly. Die doet de foto's. Ik ben Ken. Ik ben de woordvoerder. Als er iets te praten valt kom IK opdraven. Ik ben verbaal nogal sterk, als zeg ik het zelf.

Sneeuwwitje: Maar, zijn er dan meer Kerstmannen?

Ken: Hohoho! Natuurlijk zijn er meer Kerstmannen. Wat dacht jij? Dat ik alles in m'n eentje af zou kunnen? Waar komen jullie vandaán, joh!

Jager: Uit het Sprookjesbos.

Ken: Jaaaja. Maak dat je grootmoeder wijs.

Sneeuwitje: Dat kan niet. Die wordt zo meteen gebraden. En daarna opgegeten.

Ken: *(vertrouwt het niet meer)* Tuurlijk! Nou, ik ga maar weer eens. Ik heb ineens een afspraak.
Gaat snel en een beetje bang af.

Jager: Helemaal geschift, die gast. *(neemt nog een slokje)*

Sneeuwitje: Nou, dat gaat lekker.

Jager: Qua Kerstmannen tot nu toe een score van 100%.
Dan klinkt het geluid van een vliegende arrenslee. Sneeuwitje kijkt omhoog.

Sneeuwitje: Kijk dan! Daar is ie! Dat is echte! In een slee door de lucht. Met rendieren. Dat moet 'm zijn!
Ze volgen de vliegende slee met hun ogen.

Jager: Hohoho! Dat gaat niet helemaal goed, geloof ik. Hij hangt scheef!
Het geluid van een arrenslee die neerstort. Sneeuwitje en de Jager spelen schrik bij het neerstorten. Even later komt Kees op. Hij ziet er verformfaaid uit. Maar hij blijft er vrolijk onder.

Kees: Zagen jullie dat? Dat ging niet helemaal goed. Total loss. Da's al de vierde dit jaar.

Jager: Gaat het een beetje?

Kees: Geen probleem. Onsterfelijk zijn heeft zo zijn voordelen.

Jager: En de rendieren?

Kees: Ook onsterfelijk. Met tien jaar garantie.

Sneeuwitje: Ik durf het bijna niet te vragen, maar bent u de Kerstman?

Kees: Of ik de Kerstman ben? Zie ik er soms uit als een sneeuwpop? Tuurlijk ben ik de Kerstman!

Jager: Dat hebben we eerder gehoord.

Sneeuwitje: Ik bedoel, bent u DE Kerstman? De enige echte?

Kees: De wat? De enige echte? Wat mag dat dan wel betekenen?

Jager: Dat er geen andere zijn, bijvoorbeeld.

Kees: Alsjeblieft zeg! Dat zou een stille boel worden! Nee, iedereen hier is Kerstman. Alle zeven.

Sneeuwitje: Zeven?

Kees: Zeven. Maar kom, dan zal ik jullie voorstellen. We krijgen zelden bezoek dus jullie zijn meer dan welkom. Ga je mee? Thuis is het warm.

Jager: Mooi. Dan kan ik mijn voeten even opwarmen voor de terugreis. *(alle drie af)*

TRACK 5

SCÈNE 5: BIJ DE KERSTMANNETJES THUIS.

Zes Kerstmannetjes zitten bij het houtvuur. Ze zingen zacht een vrolijk, maar aan het eind melancholiek lied. Het koor zingt zacht mee.

(i.v.m. demoversie niet de volledige tekst van deze scene)

SCÈNE 6: EIND GOED AL GOED.

We zijn weer aan het Hof. Stiefmoeder en mr. Wolf zijn in gesprek.

Stiefmoeder: Luister jij eens even goed, jij wandelend haardkleedje. Jij krijgt je geld pas als ik zeker weet dat Sneeuwwitje bevroren is! En dat ze nooit meer terugkomt.

Mr. Wolf: Hoe moet ik dat dan bewijzen? Met foto's of zo? Natuurlijk is ze bevroren. Echt, ze is zeker weten een diepvriesprinses! Weet je wel hoe koud het daar is?

Stiefmoeder: We wachten op de jager. Die overleeft het wel. Die drinkt zoveel whisky dat zijn bloed niet kan bevriezen.

Mr. Wolf: Maar ik heb dat geld nú nodig.

Stiefmoeder: Stil! Daar komt iemand!

De Koning en mevr. Wolf komen op. Stiefmoeder en mr. Wolf spelen opzichtig de vermoorde onschuld.

Koning: *(tot mevr. Wolf)* Wij gaan óók heerlijk eten, hoor. En uitgebreid vooral. Maar Grandmère en croûte, dat klinkt ook helemáál niet verkeerd! Is dat moeilijk te maken?

Mevr. Wolf: Valt reuze mee. Ik heb een adresje waar je prima biologische oma kan krijgen. Kost klauwen maar dan heb je ook wat!

Koning: *(tot Stiefmoeder)* Ik zeg net tegen mevrouw hier, ik zeg, we gaan heerlijk eten met de Kerst, maar het zal wel stil zijn zonder Sneeuwwitje. Zeg ik.

Stiefmoeder: Ja, heerlijk rustig. *(verwachtingsvol)* Bijna romantisch!

Koning: Oh... Ach ja. Ze zal zo wel terugkomen. Ik bedoel, hoe ver is dat nou helemaal? Die Noordpool.

Lakei komt op.

Lakei: Ahum. Majesteit. Er stond een merkwaardig gezelschap voor de deur. Ik heb ze maar binnen gelaten.

Tom en Tom komen op. Jozef en Maria zitten op hun rug.

Tom 1: Over vier meter bestemming bereikt.

Tom 2: *(na vier meter)* Bestemming bereikt.

Jozef en Maria stappen af.

Maria: Zijn we nou eindelijk in Bethlehem?

Jozef: Ik mag het hopen. Hebben jullie hier een stal?

Koning: Goedemiddag. Welkom in het Sprookjesbos. Wie zijn jullie?

Mr. Wolf: Hans en Grietje?

Mevr. Wolf: Nee man, dat zie je toch zo! Sinds wanneer is Grietje hoogzwanger!

Stiefmoeder: *(tot Maria)* Ach meid. Wat zie ik nou? Je staat op springen! Kom snel mee.

Stiefmoeder, Maria en Jozef gaan af. Het is even ongemakkelijk stil.

Tom 1: Hallo. Ik ben Tom.

Tom 2: En ik ben Tom.

Tom 1: Dat klinkt raar, maar dat valt best mee.

Tom 2: Zovéél jongens heten Tom. Of Daan. Of Sem. Wij toevallig allebei Tom.

Tom 1: Als peuter denk je dat jij de enige bent met die naam. Dat er echt maar één Tom is. Jij!

Tom 1: *(tot mr. Wolf)* Wees eerlijk. Dat heb jij vast ook gedacht.

Tom 2: Want, hoe heet je?

Mr. Wolf: Wilfried W. Wolf senior.

Korte stilte. Tom en Tom weten zich even geen houding. Dan komt Sneeuwwitje op. Sneeuwwitje rent op de Koning af en omhelst hem.

Sneeuwwitje: Pappa!!!

Koning: Sneeuwwitje! Je bent thuis! En, heb je de Kerstman gevonden?

Sneeuwwitje: Dat kun je wel zeggen! Kijk maar eens.

De jager en de zeven Kerstmannetjes komen op.

Kes: Hallo. Wij zijn de zeven Kerstmannetjes. We hebben net een fijn drukke maand achter de rug.

Kerrie: Maar vanaf januari zijn we weer elf maanden werkeloos.

Kevin: En nou horen we van Sneeuwwitje hier dat hier werk is.

Kees: Dat jullie hier een diamantmijn hebben waar niemand in wil.

Kelly: Omdat jullie sprookjesfiguren sowieso nooit werken.

Ken: Dus wij dachten, als wij nou eens diamanten gingen delven voor jullie.

Krelis: Dan kunnen jullie in zinloze luxe blijven leven en hebben wij iets te doen!

Koning: Wat een schitterend plan. Ik laat daar gelijk een huisje voor jullie bouwen. Een huisje met zeven kamertjes. Met een tafel met zeven stoeltjes. In het bos.

Sneeuwwitje: Papa, wat lief! Ik denk dat ik daar dan in de toekomst best eens een keertje langs ga.

Jager: Misschien loop ik dan wel een stukje mee. Maar niet helemaal.

Stiefmoeder, Jozef en Maria op. Stiefmoeder draagt de baby en is helemaal ontdooid en enthousiast.

Stiefmoeder: Het is gelukt! Kijk eens wat een heerlijke baby! Een echt Kerstkindje!

Mr. Wolf: Mmmm. Lekker!

Mevr. Wolf: Hou je fatsoen!

Maria: Maar wij zijn nog veel te jong om een kindje groot te brengen. Ik weet echt niet hoe dat moet!

Jozef: En het was helemaal niet de bedoeling! We hebben ook geen idee hoe Maria zwanger is geworden!

Stiefmoeder: Maak je maar geen zorgen. Jullie blijven gewoon hier wonen. Plek zat. En dan zorgen we samen voor het kindje. Kijk toch eens wat een schatje. Mijn gemeenheid smelt als sneeuw voor de zon! Oh, ik hou van jullie allemaal!

De verteller komt op. De jager kijkt direct boos zijn kant op.

Verteller: *(eerst blij)* Daar ben ik weer. Uw eigenste verteller, weet u nog? *(ziet de boze jager)* Nee, nee, wees niet bang. Ik hou het kort. Want wat valt er nog aan toe te voegen? Iedereen blij en gelukkig! Toch? Zullen we dan nu eindigen met een lied?

Sneeuwitje: Hoho! Waar is Oma? Geen einde zonder Oma!

Mevr. Wolf: Laat dat mens toch. Die ligt lekker te marineren.

Mr. Wolf: Precies! Laat 'r nou maar mooi in d'r eigen sop gaarkoken!

Oma komt op.

Oma: *(tot de wolven)* Oh, zijn jullie hier. Zeg, ik kan het zout niet vinden. Jullie hebben toch wel zout in huis? Ik wil echt wat hartiger. Ik wil niet herinnerd worden als flauwe hap!

Koning: Niks daarvan! Ik nodig jullie bij deze uit om allemaal hier te komen eten! We hebben zat!

Iedereen: Hoeraaa!!

Verteller: Nou, daar gaat ie dan. Muziek!

TRACK 5

Allemaal: Het is al bijna Kerstmis dus het Kerstfeest komt eraan
we blijven met zijn allen lekker eten
we hebben geen idee wat er op het menu zal staan
maar willen we dat eigenlijk wel weten?
want dat we samen feesten is al mooi genoeg
we feesten lekker door tot morgenvroeg

(i.v.m. demoversie niet de volledige tekst van deze scene)